

ת"פ 35960/12/14 - מדינת ישראל נגד גיג'רמו (אורי) וינשטיין מקלין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 35960-12-14 מדינת ישראל נ' וינשטיין
מקלין(עציר)
לפני כב' השופט ירון לוי

המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד סיון פייכמן
פרקליטות מחוז תל אביב (פלילי)

נגד

הנאשם: גיג'רמו (אורי) וינשטיין מקלין
ע"י ב"כ עו"ד משה סוחמי

גזר דין

פתח דבר

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, לאחר שחזר בו מכפירתו, במסגרת הסדר טיעון, בשוד אלים, ביחד עם אחר, של מזומנים ושיקים בסכום גבוה מנותן שירותי מטבע, שאחריו עקבו.

העובדות

2. ואלה העובדות בהן הודה והורשע הנאשם:

(א) ד.ח. (להלן: "המתלונן") הוא בנו של נותן שירותי מטבע, בשם ש.ח. שמשרדו נמצא באור יהודה (להלן: "המשרד"). במסגרת ולצורך עבודתם, נוהג המתלונן למשוך כסף מזומן בסכומים גדולים מחשבון הבנק שלהם, המצוי ביהוד (להלן: "הבנק").

(ב) במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר ליום 15.10.2014, קשר הנאשם קשר עם אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר"), לבצע שוד של נותן שירותי מטבע באור יהודה (להלן: "הקשר").

(ג) ביום 15.10.2014, שהה ש.ח. בחופשה בחו"ל.

עמוד 1

(ד) בתאריך 15.10.2014, סמוך לשעה 09:46, יצא המתלונן מהבנק כשהוא נושא עמו בתיק חצי מיליון שקל במזומן אותם משך קודם לכן, שיקים בשווי 2 מיליון ₪, 10,000 דולר, 1,500 יורו ו- 200 ליש"ט (להלן: "**התיק**"). המתלונן נסע למשרד, כשהתיק עמו, ברכב מסוג "ניסאן" (להלן: "**הרכב**") כשהוא מלווה על ידי נ.ר. שנהג ברכב (להלן: "**נ.ר.**").

(ה) במסגרת הקשר ולשם קידומו, במועד המתואר, עקבו הנאשם והאחר, כשהם רוכבים על אופנוע מדגם TMAX וכשלוחית הזיהוי מחוקה (להלן: "**האופנוע**"), אחרי המתלונן ו-נ.ר. כשהם נוסעים ברכב מהבנק למשרד, עד לחניית המשרד.

(ו) בהמשך, במסגרת הקשר, עת הגיעו המתלונן ו-נ.ר. לחניית המשרד, שדדו הנאשם והאחר את המתלונן כמפורט להלן:

(ז) הנאשם והאחר הגיעו עם האופנוע וחנו בסמוך לחניית המשרד לצד הרכב.

(ח) המתלונן ביקש לצאת מהרכב, או אז הגיעו הנאשם והאחר והחלו להכות את המתלונן מכות נמרצות בכל חלקי גופו בבעיטות ובאגרופים וכן התיזו עליו תרסיס החשוד כגז פלפל (להלן: "**גז פלפל**").

(ט) נ.ר. יצא ממושב הנהג, הבחין בנעשה וראה כי המתלונן מותקף, הגיע לסייע למתלונן והותקף אף הוא על ידי הנאשם והאחר, שריססו לעברו גז פלפל.

(י) בהמשך, לקחו הנאשם והאחר מספר מעטפות שהכילו כסף מזומן, עלו על האופנוע ונסעו. לאחר נסיעה של כ- 15-20 מטר, עת הבחינו הנאשם והאחר כי התיק לא בידם, שבו לרכב והחלו לתקוף במכות נמרצות את המתלונן, שהצליח להכניס את התיק לרכב.

(יא) בין לבין, הגיע א.ב. (להלן: "**א.ב.**") למקום וראה כי הנאשם והאחר תוקפים את המתלונן. א.ב. ניסה אף הוא לסייע והותקף בכך שהנאשם והאחר התיזו לעברו גז פלפל.

(יב) הנאשם והאחר המשיכו להכות את המתלונן, באגרופים ובעיטות כשהוא שרוע על הארץ וכשהם מרססים לעברו גז פלפל ואחד מהשודדים אמר לחברו: "קח את התיק, אני חונק אותו, הוא עוד מעט מת, הוא לא מוותר תן לו מכות". אותה עת צעק האחר לנאשם: "אורי תביא את התיק".

(יג) לבסוף, הנאשם והאחר הצליחו לפתוח את דלת הרכב ונטלו ממנו את התיק, כשהם בועטים בפניו של המתלונן. הנאשם והאחר עלו על האופנוע ונמלטו מהמקום כשהתיק בידם.

(יד) הנאשם והאחר הותירו את המתלונן כשהוא חבול על הארץ. המתלונן נחבל בגפיו, בפניו ובעינו, פונה באמצעות אמבולנס ונזקק לטיפול רפואי.

העבירות

3. על יסוד העובדות המתוארות, הורשע הנאשם בעבירות הבאות:

(א) שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

(ב) קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

(ג) תקיפה בצוותא, לפי סעיף 381(א)(1) לחוק.

הסדר הטיעון

4. במסגרת הסדר הטיעון עתרו הצדדים במשותף, לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

38 חודשי מאסר בפועל, לצד הפעלת 8 חודשי מאסר מותנים (ת"פ 51338-06-11) מחציתם ירוצו במצטבר ומחציתם בחופף, כך שבסך הכל יושתו על הנאשם, 42 חודשי מאסר בפועל, שמנינם ממועד מעצרו, מאסר מותנה, פיצויים למתלונן בסך ₪ 100,000 וחילוט סך ₪ 3,840 שנתפסו בחזקת הנאשם.

ב"כ המאשימה הצהירה כי המתלונן ואביו הסכימו להסדר.

5. בטיעוניהם לכיבוד ההסדר, הדגישו ב"כ הצדדים את גילו הצעיר של הנאשם, העובדה שמדובר במאסר ראשון, את הודיית הנאשם, נטילת האחריות וחסכון העדת עדים רבים ובעיקר, המתלונן.

ב"כ התביעה הדגישה את הפיצוי הגבוה ביחס למקרים אחרים.

ב"כ הנאשם, עו"ד סוחמי, הדגיש את משך המאסר הלא קצר, ואת סיכויי השיקום המשמעותיים, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן.

בדברו האחרון, הביע הנאשם צער על מעשיו.

דין והכרעה

הכלל

6. כידוע, הלכה היא כי אף שמדובר בהסדר טיעון, מחובת בית המשפט, לבחון את ההסדר, בין היתר, לאור הוראות תיקון 113 לחוק (ראו: ע"פ 8820/14 **זהר שחר נ' מדינת ישראל** (17.05.2015) והפניות שם).

מן הכלל אל הפרט

7. אין חולק כי מדובר ב"אירוע אחד", בהתאם לסעיף 40(ג) לחוק.

8. במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים המוגנים של שלמות הגוף, הזכות לקניין, ביטחון הציבור ותחושת הביטחון.

9. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו, משמעותית, בשים לב למצבור שיקולי החומרא בעניינו

עמוד 3

של הנאשם, ובעיקר, התכנון הקפדני והמתוחכם שקדם לעבירות לרבות, השימוש באופנוע כדי להקל על ההימלטות, השימוש בלוחית מחוקה כדי להקשות על איתור הנאשם, המעקב אחר המתלונן מיציאתו מהבנק ועד הגעתו לבית העסק, ההצטיידות בגז פלפל והשימוש בו גם כלפי אחרים, הביצוע בצוותא חדא, סכומי הכסף הגבוהים, ועוצמת האלימות שהפעילו הנאשם והאחר, מספר הנפגעים כתוצאה מאלימות הנאשם והאחר, והחבלות שנגרמו למתלונן, שנזקק לטיפול רפואי.

10. לענין חומרת עבירת השוד, הדגיש בית המשפט העליון את **"...הצורך להרתיע את אלה המבקשים להיבנות מפרי עמלם של אחרים, תוך שימוש בכוח הזרוע, ולהגן על הציבור מפניהם באמצעות השתת עונשי מאסר משמעותיים... כאשר בעבירת שוד בנסיבות מחמירות עסקין נודעת חשיבות רבה לביטוי הסלידה החברתית העמוקה והבהרה כי היא נושאת בצדה עונש מאסר כבד על מנת להרתיע עבריינים בכוח"**.

(ע"פ 1178/14 מדינת ישראל נ' מיכלאשוילי (23.06.2014), פסקה 7) - להלן: **"עניין מיכלאשוילי"**).

11. יינתן משקל הולם לקולא לכך שמבין השניים, רק הנאשם, להבדיל מהאחר, נותן את הדין.

12. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע הנאשם, בנסיבות דומות, מובילה למסקנה כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל-6 שנות מאסר בפועל כפי שעתרה התביעה (ראו: עניין מיכלאשוילי וכן ע"פ 4012/13 זיני נ' מדינת ישראל (12.02.2014), פסקה 15).

13. לאור כל האמור, בשים לב לערכים החברתיים המוגנים ולעוצמת הפגיעה בהם, נוכח נסיבות ביצוע העבירות, ולאחר בחינת מדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה בענייננו, נע בין 3 ל-6 שנות מאסר בפועל.

בתוך המתחם

14. הנאשם, יליד ארגנטינה, כבן 21, רווק, לחובתו הרשעות מבית המשפט לנוער בעבירות רכוש, הפרעה לשוטר ונהיגת רכב ללא רישיון נהיגה, בגין נדון בין היתר, למאסר מותנה בן שמונה חודשים, בר הפעלה (ת/1).

15. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם עבר תהליך שינוי ובגרות. במהלך האבחון, התרשם השירות משינוי חיובי משמעותי בעמדות הנאשם וביכולתו לגלות אמפתיה כלפי המתלונן. על אף רצון הנאשם לשינוי ולתפקוד תקין, התרשם השירות כי הנאשם מתקשה לשמור על רצף טיפולי ולהתמיד בתהליך שינוי. השירות העריך כי רמת הסיכון להישנות עבירות בינונית ואף חומרתה בינונית. לאור האמור, בשים לב למעורבות התומכת של בני משפחת הנאשם וגורמי טיפול נוספים

ותהליך השינוי שעובר הנאשם, סבר השירות שסיכויי שיקום הנאשם טובים יותר כיום, ולפיכך המליץ על תקופת מאסר שתיקח בחשבון נתונים אלה, על מנת שניתן יהיה לבנות בהמשך, לקראת שחרור הנאשם ממאסר, תוכנית טיפול, באמצעות הרשות לשיקום האסיר.

16. לאחר ששקלתי את מכלול שיקולי החומרא, כפי שפורטו בהרחבה בסעיף 9 לעיל, ותוך מתן משקל הולם, בראש וראשונה, לסיכויי שיקום הנאשם, ובמיוחד לתהליך השינוי החיובי שעבר, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, להודאת הנאשם, להבעת חרטתו, לגילו הצעיר, לעובדה שמדובר במאסר הראשון, לגובה הפיצוי, מבלי להתעלם מכך שאין בו כדי לפצות את המתלונן ואביו על מלוא נזקם הכספי, הגעתי לכלל מסקנה כי ייתכן שאלמלא ההסדר היה מקום להטיל על הנאשם עונש חמור יותר.

עם זאת, בנסיבות העניין ומהטעמים שפורטו לעיל, ההסדר אינו חורג ממתחם העונש ההולם ואינו בלתי סביר, באופן המצדיק אי כיבודו.

סוף דבר

17. לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 38 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

(ב) אני מורה על הפעלת 8 חודשי מאסר מותנים למשך שנתיים, שנגזרו על הנאשם ביום 01.11.2012, בת"פ 51338-06-11.

4 חודשי מאסר ירוצו בחופף לעונש המאסר ו-4 חודשי המאסר הנותנים ירוצו במצטבר, באופן שהנאשם ירצה, בסך הכל, 42 חודשי מאסר בפועל, שמניינם מיום מעצרו, 07.12.2014.

(ג) 12 חודשי מאסר מותנים למשך שלוש שנים, מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור איזו מהעבירות בהן הורשע, או כל עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.

(ד) 100,000 ₪ פיצויים למתלונן.

סך 100,000 ₪ שהפקיד הנאשם, יועברו למתלונן, על פי פרטים שתעביר ב"כ המאשימה למזכירות בית המשפט, תוך 7 ימים מהיום.

(ה) סך 3,840 ₪ שנתפסו בחזקת הנאשם - יחולטו לטובת אוצר המדינה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ח תמוז תשע"ה, 05 יולי 2015, במעמד הצדדים.

